

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/370/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712201897
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Trubanová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712201897.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci navrhovateľa J. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. P., Y. T. X, proti odporcom 1/ J. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., N. R. X a 2/ R. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., N. R. X, o zaplatenie 11 617,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/76/2012 - 120, zo dňa 20. 05. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 679,- eur ako súdny poplatok za podaný odpor, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporca 1/ predmetné motorové vozidlo I. K. nepochybne prevzal od navrhovateľa a spolu s ním prevzal aj listiny k vozidlu, medzi ktorými bola aj kúpna zmluva s overeným podpisom predávajúceho R. Z.. Súd vyslovil, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti sa nadobúda jej prevzatím, a k tomuto úkonu nepochybne došlo. Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že navrhovateľ minimálne umožnil, aby predmetné motorové vozidlo bolo prevedené na odporcu 1/, čo vyplynulo z kúpnej zmluvy medzi R. Z. a odporcom 1/ s tým, že táto kúpna zmluva bola uzavretá dňa 24. 04. 2006, teda týmto dňom podľa názoru súdu sa stal odporca 1/ vlastníkom predmetného motorového vozidla. Súd uzavrel, že nasledujúcim dňom, t. j. 25. 04. 2006 začala plynúť navrhovateľovi všeobecná trojročná premlčacia lehota na uplatnenie svojho práva, ktorým by sa domáhal zaplatenia dohodnutej kúpnej ceny. Pretože návrh bol podaný dňa 03. 02. 2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka, súd návrh navrhovateľa z dôvodu vznesenej námietky premlčania zamietol. Naviac prvostupňový súd poukázal na zásadu ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej, práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorí svoje oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a podobne. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.). Súd uzavrel, že v konaní boli úspešní odporcovia 1/ a 2/ a uplatnili si trovy konania, a to za vyrubený súdny poplatok za podaný odpor v celkovej sume 697,- Eur. Preto súd zaviazal navrhovateľa na povinnosť nahradiť odporcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 697,- Eur, čo predstavuje súdny poplatok za podaný odpor.

Proti rozsudku okresného súdu podal včas odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa zrušenia odvolaním napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vyjadril nesúhlas s rozsudkom prvostupňového súdu. Podľa jeho názoru z dokazovania vyplynulo, že predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia na tom skutkovom základe, že odporca 1/ sa zaviazal nájsť mu záujemcu o kúpu uvedeného motorového vozidla za kúpnu cenu 350 000,- Sk a on mu toto vozidlo spolu s dokladmi odovzdal začiatkom roku 2006. Svojím návrhom chcel dosiahnuť vydanie bezdôvodného obohatenia, preto aj premlčacia lehota by sa mala posudzovať podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že nedošlo k bezdôvodnému obohateniu podpísaním kúpnej zmluvy medzi odporcom 1/ a osobou označenou ako R. Z., kedy sa formálne mal stať vlastníkom vozidla odporca 1/. Navyiac, kúpnu zmluvu medzi R. Z. a odporcom 1/ považuje za absolútne neplatnú, pretože R. Z. v rozhodnom čase nebol vlastníkom predmetného vozidla, a teda ho ani nemohol predať. Následne nemohlo ani dôjsť k platnému prevodu medzi odporcom 1/ a 2/. Navrhovateľ v odvolaní poukázal na to, že preukázateľne sa dozvedel o tom, že odporca 1/ najskôr kúpil a následne predal jeho motorové vozidlo odporcovi 2/ až 09. 02. 2010, preto subjektívna lehota by mu mala uplynúť najneskôr 09. 02. 2012. Z tohto dôvodu vyslovil názor, že k premlčaniu jeho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia nedošlo. Prvostupňový súd nesprávne právne posúdil prejednávajúcu vec, keď na premlčanie aplikoval ust. § 100 a 101 Občianskeho zákonníka a nie § 107 Občianskeho zákonníka.

Odporcovia 1/ a 2/ v písomných vyjadreniach k podanému odvolaniu navrhovateľa zhodne uviedli, že súhlasia so záverom súdu a nesúhlasia s názorom navrhovateľa a s jeho argumentmi k danej veci. Podľa ich názoru celá táto vec vznikla zo strany navrhovateľa dôkladne premyslená, za účelom získania finančnej hotovosti za motorové vozidlo, ktoré bolo vyplatené v deň odovzdania dokladov od vozidla. Uviedli tiež, že ak sa navrhovateľ cítil v tejto veci poškodený, mal sa zúčastňovať súdnych pojednávaní, ale keďže sa ich nezúčastňoval, a nemal o ne záujem, považujú túto vec z jeho strany za pripravený, premyslený podvod.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Vyššie uvedené citované ust. § 219 O. s. p. umožňuje odvolaciemu súdu potvrdiť rozhodnutie, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.), pričom odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nielen vo výroku, ale pokiaľ ide aj o jeho odôvodnenie presvedčivé a správne. Súdom prvého stupňa sa totiž v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými námietkami uplatňovanými v priebehu prvostupňového konania, preto by odôvodňovanie odvolacieho bolo iba kopírovaním vecne správnych dôvodov, v dôsledku čoho pristúpil odvolací súd ku tzv. vypracovaniu skráteného odôvodnenia rozhodnutia.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvého stupňa, odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré zdôvodnenie spĺňajúce všetky požiadavky ust. § 157 ods. 2 O. s. p. odkazuje a na zdôraznenie napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné:

Súdom prvého stupňa v preskúmvanej veci správne zistil skutkový stav a vyvodil z neho aj správne právne závery. Odvolací súd je zisteným skutkovým stavom súdu prvého stupňa v zmysle § 213 ods. 1 O. s. p. viazaný, pretože nezistil žiadne výnimky uvedené v ods. 2 až 7 citovaného ustanovenia § 213, pre ktoré by nemal byť skutkovým stavom zistený súdom prvého stupňa viazaný.

Okresný súd vo svojom rozhodnutí správne uzavrel, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporca v 1/ rade predmetné motorové vozidlo I. K. nepochybne prevzal od navrhovateľa a spolu s ním prevzal aj listiny k vozidlu, medzi ktorými bola aj kúpna zmluva s overeným podpisom predávajúceho R. Z..

Podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa hnuiteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím vecí, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

V zmysle citovaného ustanovenia § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvný nadobúdateľ hnuiteľnej veci stáva vlastníkom jej prevzatím. Zmluva, ktorú uzavrel (napr. kúpna zmluva), totiž na prevod vlastníctva nestačí. Tento právny úkon len zaväzuje predávajúceho, aby kúpenú vec odovzdal kupujúcemu, a tak zavŕšil akt kúpy, ktorým je jej prevzatie kupujúcim.

V súdnej veci bolo nepochybné, že odporca 1/ predmetné motorové vozidlo I. K. prevzal od navrhovateľa spolu s dokladmi týkajúcimi sa predmetného motorového vozidla.

Vlastnícke právo k hnuiteľnej veci (motorovému vozidlu I. K.), teda odporca 1/ nadobudol jej prevzatím a k tomuto úkonu nepochybne došlo. Navrhovateľ, ktorý odovzdal predmetné motorové vozidlo odporcovi 1/, teda umožnil, aby predmetné motorové vozidlo bolo prevedené na odporcu 1/. Keďže predmetná kúpna zmluva bola uzavretá dňa 24. 04. 2006 medzi R. Z. a odporcom 1/, týmto dňom sa odporca 1/ stal vlastníkom predmetného motorového vozidla.

Deň nasledujúci po uzatvorení predmetnej kúpnej zmluvy t. j. 25. 04. 2006 začala teda navrhovateľovi plynúť všeobecná trojročná premlčacia lehota na uplatnenie svojho práva, teda práva na zaplatenie ceny za predmetné motorové vozidlo.

Pokiaľ prvostupňový súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 100 a 101 Občianskeho zákonníka, je jeho rozhodnutie správne.

Názor navrhovateľa týkajúci sa aplikácie na daný prípad ust. § 107 Občianskeho zákonníka a nie ust. § 100 a 101 Občianskeho zákonníka odvolací súd nepovažoval za správny.

Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že odporca 1) a následne odporca 2) nadobudol vlastnícke právo k predmetnému vozidlu formou kúpy, teda na strane odporcu 1) a už vôbec nie na strane odporcu 2) nemôže ísť o bezdôvodné obohatenie. Teda nie je dôvod na aplikáciu ust. 107 Občianskeho zákonníka v súvislosti s počítaním lehôt týkajúcich sa premlčania.

Ak by tomu tak aj nebolo, neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že navrhovateľ do zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného spísanej dňa 25. 10. 2012 vo veci ČVS: ORP-247/OEK-ZV-2012 uviedol, že „... v júni alebo júli 2008 upresním to pri najbližšej návšteve sme sa s p. L. a s jeho právnym zástupcom JUDr. Hrežďovičom, s mojim právnym zástupcom JUDr. Slezákovou spolu komunikovali o doriešení sporu medzi nami - t. j. medzi p. L. a mnou s tým, že sme tam preberali aj predmetný I. K. s tým, že sme sa predbežne dohodli a v tejto dohode bolo zahrnuté aj predmetné vozidlo I. K. ...“, z čoho možno vyvodiť, že ak by aj na strane odporcov išlo o bezdôvodné obohatenie, navrhovateľ mal o ňom vedomosť minimálne od júla 2008.

Z vyššie uvedených dôvodov považoval odvolací súd rozsudok okresného súdu za vecne správny, preto ho potvrdil v celom rozsahu, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a náhradu trov odvolacieho konania odporcovi 1/ a 2/ nepriznal, pretože si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a v priebehu odvolacieho konania im ani žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.